

Arrest

nr. 130 334 van 29 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**
handelend als wettelijke vertegenwoordiger van X

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend als wettelijke vertegenwoordiger van X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 28 mei 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 maart 2014 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DEBANDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. M.M.A.M.Y. diende op 27 december 2011 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 22 december 2011 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. Op 7 februari 2012 werd door de Dienst Voogdij een voogd aan M.M.A.M.Y. toegewezen.

1.3. De Dienst Voogdij duidde op 14 juni 2012 verzoeker aan als nieuwe voogd van M.M.A.M.Y.

1.4. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 23 januari 2013, in antwoord op de asielaanvraag van M.M.A.M.Y., de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 23 mei 2013 met betrekking tot M.M.A.M.Y. de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.6. Bij arrest nr. 118 753 van 12 februari 2014 vernietigde de Raad de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging van 23 mei 2013.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 25 maart 2014 een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging. Deze beslissing, die verzoeker op 29 april 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan de heer [G.F.], van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij, bevel gegeven de persoon die verklaart te heten [M.A.M.Y.M.], [...], van nationaliteit Egypte (te zijn), [...], binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL:

Artikel 7, alinea 1,1° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996. betrokkene is niet in het bezit van de vereiste documenten om in het Rijk te verblijven. Betrokkene is noch in het bezit van een paspoort, noch van een visum. Uit illegaal verblijf kan op generlei wijze enig recht geput worden.

Betrokkene kwam aan in België op 22/12/2011 en diende op 27/12/2011 een asielaanvraag in. Deze aanvraag werd negatief beslist. Het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 24/01/2013 heeft de toekenning van de vluchtelingenstatus alsook de subsidiaire bescherming geweigerd. Men verwijst hierbij naar de beslissing die werd genomen in het kader van de asielaanvraag van de oom van betrokkene en diens schoonbroer (die eveneens in België waren en een asielaanvraag ingediend hadden) en dit gezien betrokkene zich volledig baseert op de vluchtredenen van deze laatste. Het CGVS heeft echter geoordeeld dat het ingeroepen vluchtrelaas ongeloofwaardig is en bovendien werd niet aannemelijk gemaakt dat er een gegronde vrees bestaat voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève noch dat er een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de wet van 15/12/1980.

Op 23/05/2013 werd hiervoor een bijlage 38 (bevel tot terugbrenging) betekend aan de voogd.

De voogd wenst nu voor betrokkene beroep te doen op de specifieke bepalingen overe[n]komstig de artikelen 61/14 tot en met 61/25 van de wet van 15/12/1980 en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het KB van 08/10/1981. De voogd dient op 08/05/2013 zijn aanvraag in. Hij stelt dat betrokkene door het CLB getest werd en licht tot matig mentaal gehandicapt is. Bovendien werd betrokkene weggehaald bij zijn oom (bij wie hij na aankomst in eerste instantie verbleef) omwille van verwaarlozing en hygiënische problemen. Ervaringen in het centrum vragen aangepaste opvang en scholing hetgeen betrokkene volgens de voogd in Egypte niet kan krijgen.

De moeder van betrokkene wenst hem niet meer op te vangen, alsook de familie of kennissen in het licht van zijn mentale problemen. Betrokkene zelf is te jong om de ware toedracht van zijn verwijdering uit Egypte te kennen.

Hij is aangewezen op verhalen van derden die niet kloppen. De voogd voegt bij zijn aanvraag o.a. 2 internetberichten toe alsook een brief dd. 11/07/2012 van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties-Directie Migratiebeleid Den Haag.

Gelet op artikel 61/16 van de wet van 15/12/1980 en artikel 110 septies van het KB van 08/10/1981, werd betrokkene samen met zijn voogd uitgenodigd voor een gehoor op 04/06/2013.

Tijdens dit gehoor, de mentale toestand van betrokkene en zijn bijzondere situatie in acht genomen, werden aan betrokkene de vragen gesteld zoals vervat in het gehoorverslag, teneinde de redenen om zijn land van herkomst te verlaten en zijn familiale context in het land van herkomst te begrijpen. Het is belangrijk om ook het inzicht van betrokkene in zijn situatie te kennen.

Betrokkene verklaart dat hij zijn land verlaten heeft uit vrees voor de moslims, hij was bang dat hij op dezelfde manier zou gedood worden als zijn vader. Hij blijft bij zijn verklaringen zoals gedaan tijdens zijn asielaanvraag en heeft daar niets aan toe te voegen. Hij wil hier blijven en wonen en wil hier leven. Hij wil en kan naar eigen zeggen niet terugkeren naar Egypte want de moslims hebben hem bedreigd en zullen hem doden. Betrokkene deelt mee dat het zijn oom en moeder zijn die de beslissing hebben genomen dat hij uit Egypte weg moest. Hij verklaart eveneens dat het zijn oom langs vaderszijde was die hem verteld heeft dat zijn vader gestorven is en hoe hij gestorven is. Betrokkene (en/of de voogd) legt een aantal documenten voor (doopakte, getuigenis van de kerk, uittreksel uit de overlijdensakte van de vader, medisch attest van de vader) die opgestuurd werden per post door zijn moeder. Een aantal documenten heeft hij reeds langere tijd in bezit maar deze werden niet voorgelegd tijdens zijn asielaanvraag. De aanwezige tolk tijdens het gehoor zorgt voor een begin van vertaling zodat op zijn minst de inhoud van de documenten bekend wordt. Op 02/07/2013 heeft de voogd de beëdigde vertaling van de bovenvernoemde documenten aan bureau MINTEH overgemaakt.

Overwegende dat de verklaringen aangaande de vermeende problemen in Egypte reeds uitvoerig onderzocht en verworpen werden door de daartoe competente asielinstanties.

Er worden hieraangaande geen nieuwe objectieve elementen aangebracht.

Het internetbericht "Sektarisch geweld flakkert op in Egypte" verwijst enerzijds naar algemene informatie en bevat daarnaast ook een weergave van feiten die zich op een bepaalde datum hebben voorgedaan in Egypte. Bij de beoordeling van de duurzame oplossing, d.i. is er adequate opvang mogelijk in het land van herkomst, wordt dit niet beschouwd als een element stellende dat die duurzame oplossing voor betrokkene om die reden een noodzakelijk verblijf in België betreft gezien dit niet concreet noch objectief bewijst dat betrokkene bij een terugkeer naar Egypte hieraan persoonlijk zal onderworpen worden of het slachtoffer van zal zijn.

De brief dd. 11/07/2012 van Directie Migratiebeleid Den Haag is overigens niet van een recentere datum dan de beslissing van het CGVS en laat dus niet toe de beslissing van het CGVS van 24/01/2013 die gebaseerd is op een diepgaande analyse en onderzoek te weerleggen.

Verwijzend naar de andere documenten waarvan de voogd een vertaling door een beëdigd tolk overmaakt op 02/07/2013, laat dit nog steeds niet toe de authenticiteit van deze documenten op adequate wijze aan te tonen. De documenten hebben nog steeds een gesolliciteerd karakter en geen objectieve bewijswaarde.

Daargelaten, merken wij op dat de toepassing van de procedure voorzien in artikel 61/14 en volgende van de wet van 15/12/1980 niet kan worden aangewend als een soort van hoger beroepsmiddel tegen een beslissing van het CGVS. Bij de bepaling van de duurzame oplossing en de toepassing van artikel 61/14 en volgende van de wet van 15/12/1980 is het geenszins de bedoeling dat de criteria van de Conventie van Genève afgetoetst worden, noch dat men een oordeel velt over het feit of de betrokkene al dan niet in aanmerking komt voor een subsidiaire bescherming rekening houdend met de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. De wetgever heeft deze procedures duidelijk van elkaar gescheiden en uit de algemene economie van de wet van 15/12/1980 kan voormeld onderscheid afgeleid worden. Indien betrokkene (en zijn voogd) van oordeel is (zijn) over nieuwe elementen te beschikken die een ander licht werpen op de veiligheidsituatie in Egypte, dient hij deze in te dienen overeenkomstig de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980.

Bovendien stelt artikel 61/17 van de wet van 15/12/1980 de vrijwaring van de eenheid van het gezin voorop. Rekening houdend met en op basis van een grondige analyse van alle elementen in het dossier en de verklaringen van betrokkene en zijn voogd, kan men op heden niet stellen dat het belang van betrokkene zich noodzakelijk situeert buiten zijn familiale context in Egypte en dat er geen andere oplossing te overwegen valt.

De moeder is gelokaliseerd. Zij woont in Sila Al-GHarbia, Matay, El Minia samen met de kleine broer van betrokkene alsook zijn twee zusjes. Contact is mogelijk, zo verklaart betrokkene, zowel via het internet, als per post. Betrokkene geeft eveneens het telefoonnummer van zijn tante (bemerking: telefoonnummer onder mama opgeslaan in GSM).

Tijdens het gehoor verklaart betrokkene dat hij altijd bij zijn moeder en vader in hun dorp gewoond heeft sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar Alexandrië. Voor zijn komst naar België, zo verklaart betrokkene verder, woonde hij één week bij zijn tante [M.] in Alexandrië en daarvoor 1 maand in een klooster. Betrokkene stelt dat hij naar dat klooster op bezoek ging, een religieus bezoek, een bedevaart ; hij kende toen geen problemen. Zijn vader is overleden toen hij in het klooster was. Alvorens hij naar Alexandrië ging bij zijn tante, is hij eerst terug gegaan naar zijn mama om afscheid te nemen.

Uit bovenstaande, kan niet zonder meer afgeleid noch verondersteld worden dat betrokkene bij een eventuele terugkeer automatisch naar dit klooster zal moeten gaan en niet meer terecht kan bij zijn moeder, bij wie hij sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar Alexandrië (zo stelt betrokkene zelf) altijd gewoond heeft en die ook altijd voor zijn zorg en opvang heeft ingestaan net zoals zij dat tot op heden nog steeds doet voor zijn broer en zussen.

Verder heeft betrokkene, volgens de voogd, nood aan aangepaste opvang en begeleiding. Uit de resultaten van de testen blijkt dat hij licht tot matig mentaal gehandicapt is. De gedragsproblemen die betrokkene stelt en zijn problematiek als gehandicapte zouden een rol gespeeld hebben om betrokkene te laten vertrekken uit Egypte en betekenen volgens de voogd mogelijks een gevaar bij een terugkeer naar Egypte. Deze stelling is tot op heden niet op een objectieve wijze bewezen. Het feit dat de moeder niet zou kunnen instaan of niet zou willen instaan voor betrokkene, gezien zijn toestand en mogelijke gedragsproblemen, is een loutere bewering van de verzoekende partij. Daargelaten, de beweerde beslissing van de moeder (en oom) om betrokkene om bovenvernoemde reden naar hier te sturen, houdt geenszins rekening met de wettelijke bepalingen aangaande migratie. De moeder oefent nog steeds de ouderlijke macht uit en is verantwoordelijk voor de zorg en opvang van betrokkene. Conform artikel 9 van het IVRK, is er hier overigens geen sprake van een bevoegde autoriteit die beslist heeft dat betrokkene in zijn belang dient gescheiden te worden van zijn moeder. Net rekening houdend met zijn hoger belang en zijn kwetsbare situatie, kan men aannemen dat de mogelijkheid voor betrokkene verder op te groeien binnen zijn eigen familiale context en culturele achtergrond, van essentieel be[la]ng is voor zijn verdere ontwikkeling. Dit is overigens in het verleden altijd het geval geweest, tot zijn moeder en oom beslist hebben betrokkene naar België te sturen. De situatie zal dus niet gewijzigd zijn.

Het is aan de verzoekende partij om alle passende maatregelen te nemen teneinde de familieleden van de minderjarige op te sporen (artikel 479 van de Programmawet van 24 december 2002). Volgens de voogd zou een gesprek met de moeder door communicatieproblemen nog niet hebben kunnen plaatsvinden waardoor haar standpunt nog niet kon bevestigd worden. Dit is eerder bevreemdend te noemen, gezien er duidelijk nog andere mogelijkheden zijn om met haar in contact te treden. Tot op heden tonen deze opsporingen dus niet aan dat betrokkene om bovenvernoemde redenen niet meer terecht kan en opgevangen worden bij zijn familie in Egypte of dat desgevallend hulp en bijstand van de bevoegde en competente autoriteiten aldaar reeds gevraagd werd en niet verkregen werd. Het internetbericht "Egypte laat gehandicapten aan hun lot over" geeft opnieuw algemene informatie en het is geenszins bewezen dat betrokkene hieraan persoonlijk zal onderworpen worden of het slachtoffer van zal zijn bij een terugkeer naar Egypte.

De door de voogd aangehaalde specifieke toestand van betrokkene en de nood aan gespecialiseerde opvang en scholing en het feit dat het VAPH een aanvraag voor plaatsing in een internaat heeft goedgekeurd, betekent niet dat de duurzame oplossing om die reden bestaat in het toekennen van een machtiging tot verblijf in België conform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980. Dat de voogd (en volgens hem ook de familieleden van betrokkene) hierover anders oordelen geeft betrokkene niet automatisch recht op verblijf. Wij verwijzen hierbij eveneens naar wat de RvV gesteld heeft in haar arrest nr. 96554 van 4 februari 2013 in de zaak RvV 102 520/II: "De Raad ziet voorts niet in, gelet op de gegevens waarover de Dienst Vreemdelingenzaken beschikte, waarom deze nog verder onderzoek zou moeten voeren naar de situatie van verzoekster. De zorgvuldigheidsplicht gaat immers niet zo ver dat, wanneer het bestuur over voldoende elementen beschikt om met kennis van zaken te oordelen over een aanvraag, het alsnog verder onderzoek zou moeten voeren, (nr. 76 319 van 29 februari 2012) (R.v.V. nr. 76 319 van 29 februari 2012).

Rekening houdend met al bovenstaande, oordelen wij over voldoende elementen te beschikken en op basis van een grondige analyse van al deze elementen, besluiten wij dat de duurzame oplossing zich niet noodzakelijk dient te situeren op het Belgisch grondgebied.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dan ook een spoedige terugkeer van betrokkene voorop naar het land van herkomst alwaar een hereniging met zijn familie mogelijk is.

In het kader van een vrijwillige terugkeer, kan uw pupil bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma van terugkeer en reïntegratie van een organisatie zoals de IOM. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder werpt op dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Hij stelt dat hij, ingevolge artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), in casu verplicht is om een beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging te nemen en dus niet over enige discretionaire bevoegdheid beschikt. Hij zet uiteen dat hij, gelet op voormelde wetsbepaling, bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, behoudens in het geval hierdoor hogere rechtsnormen zouden worden geschonden, niet anders vermag dan opnieuw over te gaan tot de afgifte van een bevel tot terugbrenging. Daarnaast geeft hij aan van oordeel te zijn dat de door verzoeker aangevoerde schending van een aantal artikelen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag) niet kan worden aangenomen.

3.2. De Raad merkt op dat verzoeker betwist dat in voorliggende zaak, gelet op een aantal andere wettelijke verplichtingen die op verweerder rusten, toepassing kan worden gemaakt van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, zodat niet zonder een onderzoek van het middel kan worden gesteld dat vaststaat dat deze wetsbepaling toepasbaar is en op verweerder de verplichting rust om, op grond van dit wetsartikel, een beslissing te nemen.

De exceptie wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 61/14 tot en met 61/20, 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten), van de artikelen 3, 6, 9, 10 en 12 van het Kinderrechtenverdrag, van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verschafft de volgende toelichting:

“Het profiel van verzoekende partij bestaat uit de volgende elementen:

Verzoeker is sinds 22 december 2011 in België. Hij is meegekomen met zijn twee ooms omdat het leven met zijn familie in Egypte onhoudbaar was. Zijn vader is overleden in Egypte naar aanleiding van problemen tussen Christenen en Moslims. Verzoeker is mentaal gehandicapt.

Verzoekers familie heeft veel problemen gekend als Christenen in Egypte. De concrete vluchtmotieven werden ongeloofwaardig bevonden omwille van discrepanties tussen de versies van zijn ooms.

Vanwege zijn jonge leeftijd en verstandelijke handicap, werd verzoeker slechts kort gehoord. Hij had niet veel toe te voegen en kon niet al de vragen beantwoorden. Het is niet eenvoudig voor hem om alles wat er de voorbije jaren plaatsvond te plaatsen en te begrijpen. Naast de problemen als Christen heeft ook het feit dat verzoekers moeder in Egypte niet meer kan zorgen voor haar verstandelijk gehandicapte zoon, een belangrijke rol gespeeld bij zijn vertrek uit Egypte.

Er zijn aldus een aantal objectieve elementen die onbetwistbaar vaststaan, en die verzoeker in een bijzonder kwetsbare positie plaatsen. Het valt niet te betwisten dat verzoeker mentaal gehandicapt is. Dit werd eveneens getest. Verder werd ook nooit, noch tijdens zijn asielaanvraag, noch tijdens zijn de behandeling van de duurzame oplossing, getwijfeld aan zijn Christelijke religie en zijn Egyptische afkomst.

Met betrekking tot de mentale handicap en het gebrek aan zorg en begeleiding in het land van herkomst wat ook een reden is waarom verzoeker nu hier is en waarom hij niet kan terugkeren, stelt verwerende partij echter eenvoudigweg dat 'd.i. tot op heden niet op een objectieve wijze bewezen' en dat 'de beslissing van de moeder (en oom) om betrokkene om bovenvernoemde reden naar hier te sturen, geenszins rekening houdt met de wettelijke bepalingen aangaande migratie. De moeder oefent nog steeds de ouderlijke macht uit en is verantwoordelijk voor de zorg en opvang van betrokkene, net zoals zij dit trouwens nog steeds is voor zijn broers en zussen. Conform artikel 9 van het IVRK, is er hier overigens geen sprake van een bevoegde autoriteit die beslist heeft dat het betrokkene in zijn belang dient gescheiden te worden van zijn moeder.'

Verwerende partij beroept zich op het argument dat het de moeders' taak is om de ouderlijke macht uit te oefenen. Welnu, door haar zoon als mentaal gehandicapte praktisch onbegeleid naar België te sturen, wordt duidelijk dat de moeder haar verantwoordelijkheid voor de zorg en opvang niet wil of kan opnemen. Alleszins duidt dit erop dat de omstandigheden hieromtrent goed onderzocht moeten worden, en kan men niet terugsturen vooraleer er verzekerd werd dat verzoeker in goede handen terecht komt.

Verzoeker bevindt zich zoals reeds herhaaldelijk gesteld in een zéér kwetsbare situatie, vandaar dat de onderzoeksplicht van de overheid verzaamd moet worden. Verzoeker is mentaal gehandicapt, behoort tot een religieuze minderheid, heeft een zeer lage sociaal-economische levensstandaard. De overheid draagt in dergelijke omstandigheden een belangrijke verantwoordelijkheid om te vermijden dat verzoekers' kinderrechten zouden geschonden worden.

Verwerende partij besloot om, ondanks deze omstandigheden die de primaire belangen van verzoeker bepalen, toch de voorrang te geven aan de vrijwaring van de gezinseenheid en een terugkeer naar Egypte. In wat volgt wordt uiteengezet dat verwerende partij daardoor belangrijke wettelijke bepalingen schendt. Er wordt gemotiveerd waarom de primaire belangen van verzoeker in casu niet persé samenvallen met die van de gezinseenheid.

Uit artikel 61/17 van de wet blijkt dat bij het bepalen van de duurzame oplossing "voorrang" wordt gegeven aan de "vrijwaring van de eenheid van gezin" overeenkomstig artikels 9 en 10 IVRK.

Hieruit blijkt dat er slechts "voorrang" wordt gegeven aan de gezinseenheid. Voorrang impliceert een keuze tussen twee gelijkwaardige alternatieven. Het is slechts in dergelijke omstandigheden dat gezinseenheid doorslaggevend kan zijn. Er mag dus niet te dogmatisch en reflexmatig naar gezinseenheid teruggegrepen worden.

Er dient een rigoureuus onderzoek te gebeuren door de dienst Vreemdelingenzaken naar de concrete omstandigheden van elk individueel geval om in eerste instantie te kunnen teruggrijpen naar gezinseenheid als voorrangsprincipe.

De duurzame oplossing wordt bepaald overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het IVRK. De principes die gehuldigd worden in het IVRK dienen dan ook als leidraad om de gezinseenheid als duurzame oplossing in de zin van artikel 9 en 10 IVRK te bepalen en interpreteren. Kinderrechten dienen immers holistisch benaderd te worden en de bepalingen van het IVRK hebben een onderling afhankelijke betekenis. Overigens verwijst artikel 61/17 van de Vreemdelingenwet ook expliciet naar het hoger belang van het kind, een principe dat vervat ligt in artikel 3(1) IVRK.

De gezinseenheid werd expliciet ondergeschikt gemaakt aan verzoekers belangen. Verzoeker moet de mogelijkheid krijgen om zijn mening te geven.

Verzoeker mag slechts teruggebracht worden indien dit in zijn belang is.

Indien een Belgische rechtsnorm in conflict is met een hogere rechtsnorm dient er voorrang verleend te worden aan de hogere rechtsnorm.

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat samen met het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009 in werking is getreden, luidt:

“De rechten van het kind

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.

2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging. ...”

Artikel 51 van het Handvest verduidelijkt dat het Handvest van toepassing is wanneer lidstaten bepalingen van Unierecht ten uitvoer brengen: “1. De bepalingen van dit Handvest zijn gericht tot de instellingen, organen en instanties van de Unie met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, alsmede, uitsluitend wanneer zij het recht van de Unie ten uitvoer brengen, tot de lidstaten. Derhalve eerbiedigen zij de rechten, leven zij de beginselen na en bevorderen zij de toepassing ervan overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden en met inachtneming van de grenzen van de bevoegdheden zoals deze in de Verdragen aan de Unie zijn toegeedeeld. (...).”

In casu is artikel 24 van het Handvest van toepassing. De bestreden beslissing maakt immers een terugkeerbesluit uit in de zin van artikel 6 van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (de Terugkeerrichtlijn).

Artikel 5 van deze richtlijn, in de Vreemdelingenwet omgezet door artikel 71/13 Vw., verplicht de lidstaten om rekening te houden bij het nemen van een terugkeerbesluit met het hoger belang van het kind.

De Toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag. (...).” (cfr. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.)

Deze Toelichtingen hebben een belangrijke interpretatieve waarde. Krachtens artikel 52, § 7 van het Handvest zijn deze toelichtingen opgesteld om richting te geven aan de uitlegging van dit Handvest van de grondrechten en dien[en] deze Toelichtingen door de rechterlijke instanties van de Unie en van de Lidstaten naar behoren in acht te worden genomen.

Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken.

Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt: 6

“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag in General Comment no° 14 het volgende:

“4. The concept of the child's best interests is aimed at ensuring both the full and effective enjoyment of all the rights recognized in the Convention and the holistic development of the child.”

In de noot hierbij verduidelijkt het Comité wat begrepen dient te worden onder ‘ontwikkeling’:

“The Committee expects States to interpret development as a “holistic concept, embracing the child’s physical, mental, spiritual, moral, psychological and social development” (general comment No. 5, para. 12).”

“5. The full application of the concept of the child's best interests requires the development of a rights-based approach, engaging all actors, to secure the holistic physical, psychological, moral and spiritual integrity of the child and promote his or her human dignity.”

“6. The Committee underlines that the child's best interests is a threefold concept:

(a) A substantive right: The right of the child to have his or her best interests assessed and taken as a primary consideration when different interests are being considered in order to reach a decision on the issue at stake, and the guarantee that this right will be implemented whenever a decision is to be made concerning a child, a group of identified or unidentified children or children in general. Article 3, paragraph 1, creates an intrinsic obligation for States, is directly applicable (self-executing) and can be invoked before a court.

(b) A fundamental, interpretative legal principle: If a legal provision is open to more than one interpretation, the interpretation which most effectively serves the child’s best interests should be chosen. The rights enshrined in the Convention and its Optional Protocols provide the framework for interpretation.

(c) A rule of procedure: Whenever a decision is to be made that will affect a specific child, an identified group of children or children in general, the decision-making process must include an evaluation of the possible impact (positive or negative) of the decision on the child or children concerned. Assessing and determining the best interests of the child require procedural guarantees. Furthermore, the justification of a decision must show that the right has been explicitly taken into account. In this regard, States parties shall explain how the right has been respected in the decision, that is, what has been considered to be in the child’s best interests; what criteria it is based on; and how the child’s interests have been weighed against other considerations, be they broad issues of policy or individual cases.”

De bepalingen van de Vreemdelingenwet dienen dus op die wijze uitgelegd te worden dat ze op de meest verregaande wijze rekening houden met verzoekers belangen, i.c. zijn fysieke, geestelijke, spirituele, morele, psychologische en sociale ontwikkeling. De gezinseenheid dient dan ook volledig conform hiermee geïnterpreteerd te worden.

“25. The obligation of the States to duly consider the child's best interests is a comprehensive obligation encompassing all public and private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities and legislative bodies involving or concerning children. ...

(b) “courts of law”

27. The Committee underlines that “courts” refer to all judicial proceedings, in all instances – whether staffed by professional judges or lay persons – and all relevant procedures concerning children, without restriction. This includes conciliation, mediation and arbitration processes.

...

“administrative authorities”

30. The Committee emphasizes that the scope of decisions made by administrative authorities at all levels is very broad, covering decisions concerning education, care, health, the environment, living conditions, protection, asylum, immigration, access to nationality, among others. Individual decisions taken by administrative authorities in these areas must be assessed and guided by the best interests of the child, as for all implementation measures.”

Uit deze bepalingen blijkt duidelijk dat ook Uw Raad in een annulatieprocedure ten volle en op substantiële wijze rekening dient te houden met het belang van het kind. Paragraaf 98 voegt hier nog aan toe:

“States should establish mechanisms within their legal systems to appeal or revise decisions concerning children when a decision seems not to be in accordance with the appropriate procedure of assessing and determining the child's or children’s best interests. There should always be the possibility to request a review or to appeal such a decision at the national level. Mechanisms should be made known to the child and be accessible by him or her directly or by his or her legal representative, if it is considered that the procedural safeguards had not been respected, the facts are wrong, the best-interests assessment had not been adequately carried out or that competing considerations had been given too much weight. The reviewing body must look into all these aspects.”

Deze aspecten dienen met andere woorden ten gronde getoetst te worden, ook in een annulatie-procedure.

“48. Assessing the child’s best interests is a unique activity that should be undertaken in each individual case, in the light of the specific circumstances of each child or group of children or children in general. These circumstances relate to the individual characteristics of the child or children concerned, such as, inter alia, age, sex, level of maturity, experience, belonging to a minority group, having a physical, sensory or intellectual disability, as well as the social and cultural context in which the child or children find themselves, such as the presence or absence of parents, whether the child lives with them, quality of the relationships between the child and his or her family or caregivers, the environment in relation to safety, the existence of quality alternative means available to the family, extended family or caregivers, etc.”

Paragraaf 97 bepaalt waaraan de motivering van beslissingen aangaande kinderen dienen te voldoen:

“In order to demonstrate that the right of the child to have his or her best interests assessed and taken as a primary consideration has been respected, any decision concerning the child or children must be motivated, justified and explained. The motivation should state explicitly all the factual circumstances regarding the child, what elements have been found relevant in the best-interests assessment, the content of the elements in the individual case, and how they have been weighted to determine the child’s best interests. If the decision differs from the views of the child, the reason for that should be clearly stated. If, exceptionally, the solution chosen is not in the best interests of the child, the grounds for this must be set out in order to show that the child’s best interests were a primary consideration despite the result. It is not sufficient to state in general terms that other considerations override the best interests of the child; all considerations must be explicitly specified in relation to the case at hand, and the reason why they carry greater weight in the particular case must be explained. The reasoning must also demonstrate, in a credible way, why the best interests of the child were not strong enough to be outweigh the other considerations. Account must be taken of those circumstances in which the best interests of the child must be the paramount consideration”

General Comment no° 6 van het Comité voor de Rechten van het Kind handelt specifiek over de behandeling van niet begeleide minderjarige vreemdelingen.

Paragraaf 6 stelt het volgende:

“This acknowledges that all human rights, including those contained in the Convention, are indivisible and interdependent. The importance of other international human rights instruments to the protection of the child is also recognized in the preamble to the Convention.”

Paragraaf 4 stelt: *“This general comment will compile and consolidate standards developed, inter alia, through the Committee’s monitoring efforts and shall thereby provide clear guidance to States on the obligations deriving from the Convention with regard to this particular vulnerable group of children. In applying these standards, States parties must be cognizant of their evolutionary character and therefore recognize that their obligations may develop beyond the standards articulated herein”.*

Het Comité stelt duidelijk dat de rechten vervat in het Verdrag open zijn, in de zin dat ze aan evolutie onderhevig zijn.

Paragraaf 13 maakt gezinseenheid expliciet ondergeschikt aan de belangen van het kind en verduidelijkt dat op de Staat een positieve verplichting rust om alle nodige maatregelen te nemen om de kinderen als niet begeleid te identificeren en om met tracing activiteiten te beginnen:

“13. The positive aspect of these protection obligations also extends to requiring States to take all necessary measures to identify children as being unaccompanied or separated at the earliest possible stage, including at the border, to carry out tracing activities and, where possible and if in the child’s best interest, to reunify separated and unaccompanied children with their families as soon as possible.”

Ook onder paragraaf 31 kunnen we lezen dat de verantwoordelijkheid voor tracing activiteiten bij de Staat ligt:

“(v) Tracing of family members to be commenced as early as possible (arts. 22 (2), 9 (3) and 10 (2)).”

Artikel 3(1) IVRK stelt dat alle handelingen van publieke dienstverleners, rechtsinstanties, bestuur, het belang van het kind dienen te laten primeren.

Het Comité stelt in paragraaf 20 expliciet dat een Staat hiertoe een omvattende en duidelijke inschatting moet maken van de identiteit van het kind, de nationaliteit, de opvoeding, de etnische, culturele en linguïstische achtergrond evenals specifieke kwetsbaarheden van het kind wanneer ze een beslissing neemt met betrekking tot dit kind:

“20. A determination of what is in the best interests of the child requires a clear and comprehensive assessment of the child’s identity, including her or his nationality, upbringing, ethnic, cultural and linguistic background, particular vulnerabilities and protection needs.”

Paragraaf 79 stelt dat het ultieme doel is om alles in rekening te brengen en een duurzame oplossing te bepalen, en dat de mening van het kind hierbij in overweging moet genomen worden:

“79. The ultimate aim in addressing the fate of unaccompanied or separated children is to identify a durable solution that addresses all their protection needs, takes into account the child’s view and, wherever possible, leads to overcoming the situation of a child being unaccompanied or separated. Efforts to find durable solutions for unaccompanied or separated children should be initiated and implemented without undue delay and, wherever possible, immediately upon the assessment of a child being unaccompanied or separated. Following a rights-based approach, the search for a durable solution commences with analysing the possibility of family reunification.”

Paragraaf 80 benadrukt dat tracing een essentieel onderdeel is van het bepalen van een duurzame oplossing. De verantwoordelijkheid rust hiervoor op de schouders van de Staat:

“80. Tracing is an essential component of any search for a durable solution and should be prioritized except where the act of tracing, or the way in which tracing is conducted, would be contrary to the best interests of the child or jeopardize fundamental rights of those being traced. In any case, in conducting tracing activities, no reference should be made to the status of the child as an asylum-seeker or refugee.”

Paragraaf 81 benadrukt dat gezinseenheid ondergeschikt is aan de belangen van het kind en vereist dat het kind in deze gehoord wordt.

“81. In order to pay full respect to the obligation of States under article 9 of the Convention to ensure that a child shall not be separated from his or her parents against their will, all efforts should be made to return an unaccompanied or separated child to his or her parents except where further separation is necessary for the best interests of the child, taking full account of the right of the child to express his or her views (art. 12) (see also section IV (e), “Right of the child to express his or her views freely”). While the considerations explicitly listed in article 9, paragraph 1, sentence 2, namely, cases involving abuse or neglect of the child by the parents, may prohibit reunification at any location, other best-interests considerations can provide an obstacle to reunification at specific locations only.”

Paragraaf 83 benadrukt dat gezinshereniging ook op het grondgebied van de Staat kan plaatsvinden. Verzoekers moeder kan ook hierheen komen.

“83. Whenever family reunification in the country of origin is not possible, irrespective of whether this is due to legal obstacles to return or whether the best-interests-based balancing test has decided against return, the obligations under article 9 and 10 of the Convention come into effect and should govern the host country’s decisions on family reunification therein”

Paragraaf 84 stelt dat in het geval van terugkeer naar het herkomstland dit slechts mag indien het in het belang van het kind is. Om hiertoe te besluiten dient er rekening gehouden te worden met onder andere de sociaal-economische omstandigheden in het land van herkomst, de mening van het kind, de duur van de afwezigheid van het land van herkomst en de integratie in de maatschappij hier:

“84. ... Return to the country of origin shall

in principle only be arranged if such return is in the best interests of the child. Such a determination shall, inter alia, take into account:

- The safety, security and other conditions, including socio-economic conditions, awaiting the child upon return, including through home study, where appropriate, conducted by social network organizations;*
- The availability of care arrangements for that particular child;*
- The views of the child expressed in exercise of his or her right to do so under article 12 and those of the caretakers;*
- The child's level of integration in the host country and the duration of absence from the home country;*
- The child's right "to preserve his or her identity, including nationality, name and family relations" (art. 8);*
- The "desirability of continuity in a child's upbringing and to the child's ethnic, religious, cultural and linguistic background" (art. 20). "*

Paragraaf 85 stelt onomwonden dat bij gebrek aan (informatie) zorg in het herkomstland er geen terugkeer mag plaatsvinden zonder dat een degelijke opvang bij terugkeer wordt gegarandeerd:

"85. In the absence of the availability of care provided by parents or members of the extended family, return to the country of origin should, in principle, not take place without advance secure and concrete arrangements of care and custodial responsibilities upon return to the country of origin." 11

Paragraaf 86 stelt duidelijk dat er geen niet-rechten-gebonden redenen aanvaardbaar zijn om niet in het belang van het kind te handelen:

"86. Exceptionally, a return to the home country may be arranged, after careful balancing of the child's best interests and other considerations, if the latter are rights-based and override best interests of the child. Such may be the case in situations in which the child constitutes a serious risk to the security of the State or to the society. Non-rights-based arguments such as those relating to general migration control, cannot override best interests considerations."

We kunnen dus stellen dat de rechten vervat in het IVRK, waaronder artikels 3, 9 en 10 waarnaar in de Vreemdelingenwet verwezen wordt stellen dat op de Staat een positieve verplichting rust om de familieleden van verzoeker na te gaan, dat er hierbij een grondig onderzoek moet plaatsvinden dat de identiteit van verzoeker, de nationaliteit, de opvoeding, de etnische, culturele en linguïstische achtergrond evenals specifieke kwetsbaarheden van verzoeker in overweging neemt en op een ernstige wijze tegenover elkaar afweegt.

In het Arrest nr. 118 753 van 12 februari 2014 vernietigde uw Raad de vorige bijlage 38 die aan verzoeker werd betekend, onder meer op basis van het volgende:

"Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij kennis heeft van het gegeven dat de pupil van de verzoekende partij licht tot matig gehandicapt is. [...] Evenmin is er nagegaan of in Egypte de mogelijkheid bestaat dat de pupil aangepaste opvang, begeleiding en opvoeding kan hebben rekening houdend met dienst handicap en rekening houdend met de wetenschap dat voordien de pupil zou hebben verbleven in een klooster en niet bij de moeder. Weliswaar kan van de verwerende partij niet worden verwacht dat zij stelselmatig alle opzoekingen verricht maar mag anderzijds wel van haar worden verwacht dat een onderzoek verder gaat dan het ondervragen van een pupil die licht tot gematigd mentaal gehandicapt is. De verzoekende partij stelt terecht dat de verwerende partij is voorbijgegaan aan deze vaststelling en niet zorgvuldig heeft geageerd zodat niet kan worden nagegaan of het belang van het kind in acht is genomen. De schending van de zorgvuldigheidsplicht kan worden aangenomen."

Verwerende partij werd op de vingers getikt door uw Raad omdat er geen onderzoek werd gevoerd naar de vraag of er aangepaste opvang, begeleiding en opvoeding voorhanden is voor verzoeker in Egypte.

Verwerende partij hield bij het nemen van de nieuwe beslissing echter totaal geen rekening met de kritiek van uw Raad.

Wederom werd er totaal geen onderzoek gevoerd naar het bestaan van aangepaste opvang, begeleiding en opvoeding voor verzoeker. Verwerende partij is uiterst hardleers, en begaat dezelfde fout bij het nemen van de bestreden beslissing. Geen enkele bijkomende onderzoeksdaad werd gesteld

nadat de vorige bijlage 38 door Uw Raad werd vernietigd. Verwerende partij schendt hierdoor wederom de zorgvuldigheidsplicht.

Het is prima facie duidelijk dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met verzoekers fysieke, geestelijke, spirituele, morele, psychologische en sociale ontwikkeling.

Verwerende partij kan zich er nopens de vermelde bepalingen uit de Vreemdelingenwet, deze van het IVRK en artikel 24 van het Handvest niet toe beperken te stellen dat verzoeker niet objectief bewezen heeft dat zijn problematiek als gehandicapte een rol gespeeld heeft bij zijn vertrek uit Egypte en hij niet de gepaste zorg zou krijgen in Egypte als gehandicapte.

Artikel 9 IVRK waarborgt inderdaad dat kinderen niet worden gescheiden van hun ouders, maar dit artikel kan niet ter rechtvaardiging worden aangehaald voor een uitwijzing naar het land van zijn ouders. Wanneer het in het belang is van het kind, moet hij wel gescheiden worden. In casu lijkt prima facie een scheiding beter gezien hij verwaarloosd werd door zijn familie. Hier is echter vooral meer tijd nodig om dit te kunnen nagaan.

Verwerende partij had meer tijd moeten nemen om na te gaan of de directe en/of ruimere fysieke omgeving van de minderjarige veilig is: heeft hij een toereikende levensstandaard zoals bepaald in artikel 27 IVRK? Heeft hij voldoende aangepaste zorg? Wordt de minderjarige gelijkwaardig behandeld ten opzichte van anderen, wordt zijn eigenheid gerespecteerd, wordt zijn persoonlijke integriteit gerespecteerd? Is er stabiliteit in zijn leven op gebied van individueel functioneren, gezin, school, vrije tijd (o.a. vrienden) en sociale steun? Wordt hij in zijn functioneren gehinderd door (traumatische) ervaringen uit het verleden? Kan stabiliteit in zijn leven op langere termijn gegarandeerd worden zodat hij een concreet toekomstperspectief heeft? Is er nog wel contact gewenst tussen de familieleden en hijzelf, zijn deze familieleden bereid het kind op te vangen en in staat hem te verzorgen? Al deze zaken zijn in verscheidene bepalingen in het Kinderrechtenverdrag vervat (bijv. artikel 8: recht op behoud of herstel identiteit, artikel 8 recht op behoud of herstel identiteit, artikel 20 gezinsvervangende zorg, artikel 2 discriminatieverbod, artikel 19 tegen geweld en verwaarlozing, artikel 30 over minderheden, artikel 27 over de levensstandaard). Een concrete aanwijzing dat verzoekers' familie niet bereid of in staat is tot de gepaste opvang vormt het feit dat hij naar hier werd gestuurd, en dat hij ook hier aan zijn lot werd overgelaten.

Kan verzoeker opgroeien in een omgeving met voldoende liefde, zorg en begeleiding? Zijn er in de omgeving mensen die het kind en/of gezin ondersteunen? Is er sprake van structuur en regelmaat, toezicht, interesse in hem? Kan hij het onderwijs volgen dat aansluit bij zijn ontwikkelingsniveau? (artikel 28 en 29 recht op onderwijs)

De Raad gaf eerder al aan dat artikels van het Kinderrechtenverdrag directe werking kunnen hebben. Ook België is verplicht om te verzekeren dat een terugkeer geen schending van het Kinderrechtenverdrag inhoudt. In het kader van een duurzame oplossing had zij dit op z'n minst degelijk moeten onderzoeken.

General Comment no° 13 van het Comité voor de Rechten van het Kind handelt specifiek over minderjarigen en het belang van het vermijden van contact met elke vorm van geweld:

Geweld wordt gedefinieerd als 'all forms of physical or mental violence, injury or abuse, neglect or negligent treatment, maltreatment or exploitations (...)' (p.4) 13

Paragraaf 1 stelt date er geen uitzonderingen mogen bestaan, 'all forms of violence against children, however light, are unacceptable, all forms of physical or mental violence'.

Verzoeker, als potentieel slachtoffer van verwaarlozing, werd slachtoffer van geweld. Verzoeker op dit moment terugsturen naar zijn regio, in de huidige context van geweld en onveiligheid, vanwege de situatie tussen de Kopten en Moslims, kan men moeilijk een 'duurzame oplossing' noemen.

De Comment stelt verder dat 'it requires a paradigm shift away from child protection approaches in which children are perceived and treated as 'objects' in need of assistance rather than as rights holders entitled to non-negotiable rights to protection (p.23).

Verzoeker heeft het recht om niet meer blootgesteld te worden aan enige vorm van geweld.

General Comment no° 9 van het Comité voor de Rechten van het Kind handelt specifiek over gehandicapte minderjarigen:

“The Committee emphasizes that the barrier is not the disability itself but rather a combination of social, cultural, attitudinal and physical obstacles which children with disabilities encounter in their daily lives.” (p.2)

“Children with disabilities belong to one of the most vulnerable groups of children. In many cases forms of multiple discrimination.” (p.3).

“The best interests of the child is of particular relevance in institutions and other facilities that provide services for children with disabilities as they are expected to conform to standards and regulations and should have the safety, protection and care of children as their primary consideration, and this consideration should outweigh any other and under all circumstances, ... (p. 9).

“Children with disabilities are best cared for and nurtured within their own family environment provided that the family is adequately provided for in all aspects. Such support to families includes education of parent/s and siblings, not only on the disability and its causes but also on each child’s unique physical and mental requirements; psychological support that is sensitive to the stress and difficulties imposed on families of children with disabilities; education on the family’s common language, for example sign language, so that parents and siblings can communicate with family members with disabilities; material support (...)” (p11)

“Children with disabilities are more vulnerable to all forms of abuse be it mental, physical or sexual in all settings, including the family, schools, private and public institutions, inter alia alternative care, work environment and community at large. It is often quoted that children with disabilities are five times more likely to be victims of abuse. In the home and in institutions, children with disabilities are often subjected to mental and physical violence and sexual abuse, and they are also particularly vulnerable to neglect and negligent treatment since they often present an extra physical and financial burden on the family. (p12).

Verwerende partij hield op geen enkele manier terdege rekening met verzoekers situatie als licht tot matig mentaal gehandicapte. Gezinshereniging kan enkel als de familie ook effectieve ondersteuning biedt. Verwerende partij heeft nergens het grote risico op discriminatie en de grote kwetsbaarheid tegenover misbruik in acht genomen.

Verwerende partij heeft in het algemeen geen enkel onderzoek in de zin van de Vreemdelingenwet of in de zin van het IVRK gevoerd. Er werd op geen enkele wijze rekening gehouden met verzoekers uitzonderlijk kwetsbaar profiel. Verzoeker werd op 4 juni 2013 gehoord en de tien dagen nadien werd de eerste Bijlage 38 al genomen. Tot op 4 juni 2013 was verzoeker nog een volstrekt onbekende voor het bestuur. Het is volstrekt onmogelijk om in dergelijk korte tijdsperiode enig onderzoek, laat staan een rigoureuus onderzoek, te voeren. Nadat uw Raad in haar arrest nr. 118 753 van 12 februari 2014 deze Bijlage 38 vernietigde, nam verwerende partij een nieuwe beslissing, zonder ook maar één bijkomende onderzoeksdaad te stellen.

Er werd een attest van immatriculatie voor verzoeker gevraagd om de mogelijkheid te krijgen te onderzoeken of de gezinshereniging in eerste instantie mogelijk is of niet. Het is precies voor een dergelijk onderzoek dat de procedure voorzien in de wet bestaat.

Er kan van verzoeker zelf niet redelijk verwacht worden dat hij objectieve bewijzen heeft van het feit dat zijn familie niet voldoende naar hem omkeek. Dat mag echter de bepaling van de duurzame oplossing niet in de weg staan.

Verzoeker stelt niet dat de duurzame oplossing in België ligt. Verzoeker wilt enkel de mogelijkheid die de Vreemdelingenwet voorziet benutten om degelijk onderzoek te laten doen naar een mogelijke terugkeer.

De procedure voorzien in de artikelen 61/14 tot 61/25 van de Vreemdelingenwet dient er net toe om personen in verzoekers situatie te helpen.

Verzoeker werd in dit kader ook niet degelijk gehoord. Het verhoor bij de dienst Vreemdelingenzaken verloopt schijnbaar in samenspraak maar verzoeker krijgt niet te horen waarom verwerende partij aan welke verklaringen twijfelt en kan er dan ook niet dienstig op repliceren. Huidig verzoekschrift kan evenmin dienen om inhoudelijk te repliceren op de determinatie van de duurzame oplossing door verwerende partij gezien het een annulatieberoep betreft en Uw Raad zich niet in de plaats van het bestuur mag stellen.

Verwerende partij heeft zich er internationaal-rechtelijk toe verbonden om een grondig onderzoek te voeren, actief de familieleden van verzoeker na te gaan, verzoeker op een effectieve manier te horen en zijn mening mee in overweging te nemen, garanties te vragen bij een mogelijke terugkeer van verzoeker, rekening te houden met zijn hoger belang, met zijn gebrek aan opvang, toezicht, interesse en zorg in zijn land, met zijn lage levensstandaard, met de onaangepaste en zelfs huidig onveilige omgeving, bij zijn terugkeer en de bepaling van een duurzame oplossing.

Verwerende partij heeft nagelaten aan deze verplichtingen te voldoen.

Uit niets in de bestreden beslissing blijkt dat er een individueel onderzoek is geweest en op geen enkele manier valt er af te leiden dat het geheel van de elementen in overweging is genomen. Verwerende partij heeft artikel 61/18 van de Vreemdelingenwet evenals de materiële motiveringsplicht geschonden.

Uit de bestreden beslissing en bovenstaande argumentatie blijkt dan ook dat de dienst Vreemdelingenzaken onzorgvuldig is te werk gegaan door het nodige onderzoek niet te voeren en niet alle relevante gegevens in het dossier onderzocht te hebben of in overweging genomen te hebben. De motivering van de bestreden beslissing is niet afdoende, ze steunt op feitelijk en juridisch gebrekkige gronden en de verwerende partij heeft op kennelijk onredelijke wijze haar bevoegdheid uitgeoefend.

De bestreden beslissing holt de procedure voorzien in de artikelen 61/14 tot 61/25 van de Vreemdelingenwet uit en treedt de rechten en garanties voorzien in het IVRK waar verwerende partij naar verwijst met de voeten. Uit niets in de bestreden beslissing blijkt dat het belang van verzoeker voorop wordt gesteld.

Verwerende partij is niet aan de verplichtingen waartoe ze zich verbonden heeft tegemoet gekomen.”

4.2.1. De Raad merkt op dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

4.2.2. Het staat daarnaast niet ter discussie dat verweerder verzoeker heeft toegelaten om, overeenkomstig artikel 61/15 van de Vreemdelingenwet, een aanvraag tot afgifte van een verblijfsmachtiging voor M.M.A.M.Y. in te dienen. De Raad stelt tevens vast dat verweerder verzoeker en M.M.A.M.Y. in het raam van deze aanvraag, zoals voorzien in artikel 61/16 van de Vreemdelingenwet, uitgebreid heeft gehoord. Verzoekers betoog dat hij niet degelijk werd gehoord mist derhalve zonder meer feitelijke grondslag. Verweerder heeft op basis van dit gehoor, de in het raam van de asielprocedure gedane vaststellingen en de door verzoeker aangebrachte stukken daarenboven onderzocht waaruit een duurzame oplossing, in de zin van artikel 61/14 van de Vreemdelingenwet, voor M.M.A.M.Y. bestaat. Hij heeft geoordeeld dat, nu niet blijkt dat de moeder van M.M.A.M.Y. – die vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek naar Alexandrië en vervolgens naar België voor hem zorgde en die heden nog steeds drie andere kinderen opvangt – niet bereid of in staat zou zijn om verder te voorzien in een adequate zorg voor en opvang van M.M.A.M.Y. en dat een terugkeer naar deze moeder mogelijk is. Hij heeft hierbij geduid dat hij, conform artikel 61/17 van de Vreemdelingenwet, bij het bepalen van een duurzame

oplossing voor een niet-begeleide minderjarige vreemdeling voorrang dient te geven aan de eenheid van het gezin.

Verzoeker geeft te kennen niet akkoord te gaan met wijze waarop verweerder de situatie van M.M.A.M.Y. inschatte en laat verstaan een andere oplossing genegen te zijn, maar toont hiermee geenszins aan dat verweerder de bepalingen van de artikelen 61/14 tot en met 61/20 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden. Hierbij moet tevens worden gesteld dat het niet kennelijk onredelijk is om te aanvaarden dat wanneer de ouders van een kind voorheen instonden voor de opvang van dit kind, uit de verklaringen van dit kind blijkt dat het een geregeld leven had bij zijn ouders, het vaststaat dat, na het overlijden van één ouder, de andere ouder nog andere kinderen opvangt en er geen bewijzen voorliggen dat deze ouder om medische, financiële of andere redenen zijn ouderlijke taken niet meer op zich zou kunnen nemen – waarbij moet worden opgemerkt dat M.M.A.M.Y. en een aantal van zijn familieleden aangaven dat het gezin beschikt over een plantage en kan terugvallen op steun van andere familieleden –, te concluderen dat geenszins blijkt dat deze ouder niet langer voor de opvang van dit kind zouden kunnen instaan. Het gegeven dat verzoeker Christen is en op een bepaald ogenblik met een aantal kennissen naar België reisde laat ook niet toe te concluderen dat zijn moeder niet kan of wil instaan voor zijn verdere zorg. Verzoeker benadrukt dat M.M.A.M.Y. licht tot matig mentaal gehandicapt is, maar maakt hierdoor op zich geenszins aannemelijk dat een verdere opvang binnen het gezin eensklaps niet meer mogelijk zou zijn of dat er aanvullende garanties inzake de opvang van M.M.A.M.Y. binnen het gezin vereist zouden zijn. De handicap die werd vastgesteld bij M.M.A.M.Y. is immers niet nieuw en er wordt niet aannemelijk gemaakt dat deze zijn opvang binnen het gezin in het verleden in de weg heeft gestaan.

4.2.3. Verzoeker benadrukt ook dat in artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en in artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag is bepaald dat bij elke maatregel die met betrekking tot kinderen wordt getroffen de belangen van het kind de eerste overweging dienen te vormen en dat ook artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat rekening moet worden gehouden met het hoger belang van het kind. Uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verweerder met dit uitgangspunt rekening heeft gehouden en heeft geoordeeld dat, gelet op de kwetsbare situatie van M.M.A.M.Y. mag worden aangenomen *“dat de mogelijkheid om verder op te groeien binnen zijn eigen familiale context en culturele achtergrond, van essentieel belang is voor zijn verdere ontwikkeling”*. Een hereniging van M.M.A.M.Y. met zijn moeder in Egypte wordt door verweerder voor dit kind als de meest gepaste en duurzame oplossing beschouwd. Er moet daarenboven op worden gewezen dat hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, het daarom nog geen absoluut karakter heeft (GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Verweerder vermag dan ook rekening te houden met andere belangen waaronder – en niet in het minst – het algemeen belang dat is gediend met het respecteren van de bepalingen van de verblijfsreglementering. Door aan te geven dat hij prefereert dat M.M.A.M.Y., in België blijft – een land waar deze minderjarige niet kon rekenen op een gepaste opvang door verwanten en waar hij communicatieproblemen en gedragsproblemen heeft – maakt verzoeker niet aannemelijk dat verweerders standpunt dat een hereniging van M.M.A.M.Y. met zijn gezinsleden in het land waar hij opgroeide en zijn gezinsleden wonen een miskennis inhoudt van de bepalingen van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten, van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag of van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukt nog dat het opsporen van de gezinsleden van een niet-begeleide minderjarige primordiaal is, doch lijkt hierbij uit het oog te verliezen dat de woonplaats van zijn moeder, broer en zussen reeds gekend is.

4.2.4. De beschouwingen van verzoeker laten ook niet toe vast te stellen dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat het leven of de ontwikkeling, zoals bedoeld in artikel 6 van het Kinderrechtenverdrag, van M.M.A.M.Y. in het gedrang komen. Evenmin blijkt dat verweerder M.M.A.M.Y. zou hebben verhinderd om zijn mening vrijelijk te uiten, zoals is bepaald in artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag. Zoals reeds gesteld heeft verweerder verzoeker en M.M.A.M.Y. uitgenodigd voor een onderhoud en er blijkt niet dat M.M.A.M.Y. tijdens dit gesprek niet de kans zou hebben gehad gegevens die hij nuttig of belangrijk achtte omtrent zijn situatie kenbaar te maken.

4.2.5. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zijn standpunt dat de bestreden beslissing een schending zou inhouden van de bepalingen van de artikelen 9 en 10 van het Kinderrechtenverdrag. De bestreden beslissing is er namelijk op gericht om M.M.A.M.Y. te herenigen met zijn moeder en broer en zussen en voormelde verdragsbepalingen voorzien precies dat Staten erop dienen toe te zien dat kinderen niet van hun ouders worden gescheiden en zij contacten met hun ouders kunnen onder-

houden. De bewering van verzoeker dat M.M.A.M.Y. van zijn gezinsleden dient te worden gescheiden omdat hij werd verwaarloosd vindt geen steun in enig stuk en kan dus niet worden aanvaard. Hierbij moet verder worden geduid dat verzoeker reeds meer dan twee jaar als voogd van M.M.A.M.Y. is aangesteld en dus mag worden verwacht dat indien er ernstige aanwijzingen zouden zijn van enige verwaarlozing hij deze reeds zou hebben aangebracht.

4.2.6. De uiteenzetting van verzoeker laat evenmin toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

4.2.7. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoeker ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

4.2.8. In zoverre verzoeker verwijst naar de overwegingen in het arrest nr. 118 753 van de Raad van 12 februari 2014 kan slechts worden vastgesteld dat verweerder met deze overwegingen rekening heeft gehouden. Verweerder heeft in de in casu bestreden beslissing immers gemotiveerd dat hij in aanmerking nam dat M.M.A.M.Y. voor zijn vertrek naar België gedurende korte tijd in een klooster verbleef en erop gewezen dat dit niet impliceert dat zijn moeder hem niet meer zou kunnen of willen opvangen, aangezien uit de beschikbare inlichtingen kan worden afgeleid dat M.M.A.M.Y. louter in dit klooster verbleef tijdens een religieus bezoek, hij na dit bezoek bij een tante verbleef en voor zijn vertrek naar België nog bij zijn moeder langs ging. Verweerder heeft daarnaast rekening gehouden met de overweging dat verweerder diende te beoordelen of M.M.A.M.Y. in Egypte aangepaste opvang, opvoeding en begeleiding kan krijgen en heeft geduid dat diens moeder voorheen steeds voor zijn zorg en opvang heeft ingestaan en dat zij dit nog steeds doet voor verzoekers jongere broer en zussen en dat uit de opsporingen van verzoeker niet blijkt dat M.M.A.M.Y. niet langer op passende wijze zou kunnen worden opgevangen in dit gezin. Verweerder heeft tevens gemotiveerd dat hij zijn beslissing niet louter heeft gebaseerd op de verklaringen van M.M.A.M.Y., die volgens de aan de Raad voorgelegde stukken licht mentaal gehandicapt is, doch tevens op de vaststellingen die werden gedaan door de diensten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de verklaringen en bevindingen van verzoeker zelf. Tevens heeft verweerder, met verwijzing naar een ander arrest van de Raad, gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel niet vereist dat wanneer voldoende inlichtingen beschikbaar zijn om een beslissing te nemen een verder onderzoek dient te worden gevoerd.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat verweerder enig dienstig gegeven buiten beschouwing heeft gelaten, dat deze heeft nagelaten om rekening te houden met enige verplichting die voortvloeit uit een bepaling van het Kinderrechtenverdrag die directe werking heeft of dat deze de bestreden beslissing niet op een zorgvuldige wijze heeft voorbereid.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK